

forandres til Semicolon, og derefter tilføies: „dog at de holde dem de Regler for Brødets Godhed og Bægt efterrettelige, som gjælde for Bagerne i vedkommende Kjøbstad. I den samme Tidsfrist er det Kjøbstad-Bagerne tilladt at have Udsalgsted af Brød paa Landet.“

5) Forslag af Wessely:

At i 3die Linie Ordet: „suspenderede“ ombyttes med: „uansvendelige“.

6) Forslag af Lüttichau:

At en § 2 optages i Lovudkastet saalydende: „Regjeringen bemyndiges til at ophæve denne Lov forinden den 1ste November n. A., saafremt Dyrtiden tidligere maatte ophøre.“

7) Forslag af Wessely:

At, forsaavidt Wændringsforslaget under Nr. 2 antages, i Lovens Titel indsættes imellem: „at“ og „indsføre“ Ordet: „bage“.

Madvig: Naar jeg først tager Ordet i denne Forhandling, er det blot for desto hurtigere at kunne trække mig ud af den. Paa Fortegnelsen over Wændringsforslagene findes der to, som ere stillede af mig. Jeg ønsker, at disse Wændringsforslag maae, forsaavidt den høitærede Indenrigsminister giver Tillæbelse dertil, blive betragtede som stillede af ham. Jeg erfarede nemlig, at de to Punkter, som disse Wændringsforslag angaae, ønskedes af den høitærede Indenrigsminister bragte under Forhandling her i Salen, men at han ved vort Forretningsregulativ var udelukket fra at kunne stille Wændringsforslag. Da det nu forekommer mig at være i høi Grad uheldigt, at en saadan tilfældig Omstændighed, at den ene Minister er Medlem af dette Thing, og den anden ikke, skulde bringe den ene Minister i en anden Stilling end den anden, har jeg troet at burde træde imellem, ved saaledes at stille de to Forslag, som jeg vidste, at den høitærede Minister vilde have stillet. Jeg har imidlertid ogsaa gjort det, fordi jeg, selv om jeg end ikke har nogen bestemt Mening om disse to Forslag, dog idetmindste ikke har nogen Mening mod dem, og jeg desuden har

meent, at det er to Punkter, der fortjene at komme under Overtøelse.

Indenrigsministeren: Jeg er den høitærede Taler meget forbunden for hans gode Billie at afhjælpe den Mangel, der kunde være for mig, paa Competence til at fremsætte Wændringsforslag, som jeg havde paatænkt at fremsætte. Men jeg maa bemærke, at jeg har ikke tænkt paa at fremsætte et saadant Forslag, som den ærede Landsthingsmand har fremsat under Nr. 1. Det Wændringsforslag, jeg vilde have fremsat, var et, der gik ud paa, at Loven blev ganske fort tilbage til det, der var vedtaget i det andet Thing ved anden Behandling og det med stor Majoritet, saa at Loven alene kom til at angaae Brød af grovmalet Meel eller, om man vil, Rugbrød, og ikke optog flint Brød. En Forkortelse af Terminen har jeg ikke villet foreslaae; men jeg skal derfor ikke nægte, at hans Forslag under en vis Eventualitet vilde komme mig tilpas. Dersom nemlig Thinget, naaget de Indvendinger, jeg har gjort derimod, skulde holde sig til, hvad der blev vedtaget af det andet Thing ved 3die Behandling istedetfor det, som blev vedtaget der ved anden Behandling, kunde jeg vel ønske Tiden forkortet. Dersom derimod Gjenstanden ikke faaer større Udvidelse, end den havde faaet ved Beslutningen under anden Behandling, saa har jeg intet Ønske for at forkorte Tiden. Jeg finder det vel i og for sig selv tilraadeligt, at den Tid, hvori en saadan Undtagelse skulde gjælde, sættes saa kort, som muligt; men, da jeg under anden Behandling af Sagen meente at kunne komme i fuldkommen Samstemning med Folkethinget, saa vilde jeg ikke erklære mig mod den da vedtagne Tid, hvori Forslaget skulde blive i Kraft; thi jeg troer, at, naar Forslaget indskrænkede sig til Rugbrød, kunde der ikke af samme flyde saa særdeles betydelige Følger for Bagerne, hvorimod, naar det gik ud paa Hvedebrød, kunde det være meget betænkeligt og truende for dem, og det var derhos Noget, som laa udenfor de Motiver, hvorved Lovforslaget er blevet foranlediget, nemlig det Tryk, som det vilde medføre for de Ulemde i Kjøbstæderne, at de ikke kunne faae det Brød, som nydes af Mestnigmand, for saa godt Kjøb, som det er mus-